

GALATSKÝM

1

2

3

4

5

6

KAPITOLA 1

Pavel apoštol, (ne od lidí, ani skrze člověka, ale skrze Jezukrista, a Boha Otce, kterýž jej vzkřísil z mrtvých,)

² I ti, kteříž jsou se mnou, všickni bratří sborům Galatským:

³ Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána našeho Jezukrista,

⁴ Kterýž vydal sebe samého za hříchy naše, aby nás vytrhl z tohoto přítomného věku zlého, podle vůle Boha a Otce našeho,

⁵ Jemuž buď sláva na věky věků. Amen.

⁶ Divím se tomu, že tak rychle od toho, kterýž vás povolal v milost Kristovu, uchýlili jste se k jinému evangelium,

⁷ Kteréž není jiné, ale jsou někteří, ješto vás kormoutí a převrátiti chtějí evangelium Kristovo.

⁸ Ale bychom pak i my neb anděl s nebe kázal vám mimo to, což jsme vám kázali, prokletý buď.

⁹ Jakož jsme již pověděli, a ještě znovu pravím: Jestliže by vám kdo co jiného kázal mimo to, což jste přijali, prokletý buď.

¹⁰ Nebo lidské-liž věci, čili Boží předkládám? Zdaliž lidem se líbiti hledám? Kdybych se zajisté ještě lidem zaliboval, služebník Kristův bych nebyl.

¹¹ Oznamujiť pak vám, bratří, že evangelium to, kteréž kázáno jest ode mne, není podle člověka.

¹² Nebo aniž jsem já ho přijal od člověka, ani se naučil, ale skrze zjevení Ježíše Krista.

¹³ Slýchali jste zajisté o mém obcování někdejším v Židovstvu, kterak jsem se velice protivil církvi Boží a hubil jsem ji,

¹⁴ A že jsem prospíval v Židovstvu nad mnohé mně rovné v pokolení mém, byv velmi horlivý milovník otcovských ustanovení.

¹⁵ Ale když se zalíbilo Bohu, kterýž mne byl oddělil z života matky mé a povolal skrze milost svou,

¹⁶ Zjeviti Syna svého mně, abych jej kázal mezi pohany, hned jsem se neporadil s tělem a krví;

¹⁷ Aniž jsem se vrátil do Jeruzaléma k těm, jenž prve byli apoštolé nežli já, ale šel jsem do Arabie, přišel jsem pak zase do Damašku.

¹⁸ Potom po třech letech navrátil jsem se do Jeruzaléma, abych navštívil Petra, a pobyl jsem u něho patnácte dní.

¹⁹ Jiného pak z apoštolů žádného jsem neviděl než Jakuba, bratra Páně.

- ²⁰ Cožť pak píší vám, aj, před Bohem osvědčuji, žeť neklamám.
- ²¹ Potom přišel jsem do krajin Syrských a Cilických.
- ²² A nebyl jsem známý osobou sborům Židovským, kteříž byli v Kristu,
- ²³ Než toliko slýchali o mně: Že ten, kterýž se nám někdy protivil, již nyní káže víru, kterouž někdy hubil.
- ²⁴ A slavili ve mně Boha.

KAPITOLA 2

Potom po čtrnácti letech opět vstoupil jsem do Jeruzaléma s Barnabášem, pojav s sebou i Tita.

- ² Vstoupil jsem pak podle zjevení, a vypravoval jsem jim evangelium, kteréž káži mezi pohany, a zvláště pak znamenitějším, abych snad nadarmo neběžel nyní i prve.
- ³ Ale ani Titus, kterýž se mnou byl, pohan byv, nebyl přinucen obřezati se,
- ⁴ Totiž pro podešlé falešné bratří, kteříž se byli vloudili k vyšpehování svobody naší, kterouž máme v Kristu Ježíši, aby nás v službu podrobili.
- ⁵ Kterýmžto ani na chvílku neustoupili jsme a nepoddali se, aby pravda evangelium zůstala u vás.
- ⁶ Od těch pak, kteříž se zdadí něco býti, nic mi není přidáno, ač jací jsou někdy byli, mně potom nic není, Bůhť osoby člověka nepřijímá; ti, pravím, kteříž se něco zdadí býti, nic mi nepřidali.
- ⁷ Nýbrž naodpor, když uzřeli, že jest mi svěřeno evangelium, abych je kázal neobřezaným, jako i Petrovi mezi Židy,
- ⁸ (Nebo ten, kterýž mocný byl skrze Petra z strany apoštolství mezi Židy, byl mocný i skrze mne mezi pohany,)
- ⁹ A poznavše milost mně danou, Jakub a Petr a Jan, kteříž se zdadí sloupové býti, podali svých pravic mně a Barnabášovi na tovaryšství, abychom my mezi pohany a oni mezi Židy kázali.
- ¹⁰ Toliko napomenuli, abychom na chudé pamatovali, což jsem se i činiti snažoval.
- ¹¹ A když byl přišel Petr do Antiochie, zjevně jsem jemu odepřel; hoden zajisté byl trestání.
- ¹² Nebo prve nežli jsou přišli někteří od Jakuba, jídal s pohany, a když přišli, ucházel a odděloval se od nich, boje se těch, kteříž byli z Židovstva.
- ¹³ A spolu s ním v tom pokrytství byli i jiní Židé, takže i Barnabáš uveden byl v jejich pokrytství.
- ¹⁴ Ale já uzřev, že nesprostně chodí v pravdě evangelium, řekl jsem Petrovi přede všemi: Poněvadž ty jsa Žid, pohansky živ jsi, a ne Židovsky, proč pohany k Židovskému způsobu vedeš?
- ¹⁵ My přirození Židé, a ne pohané hříšní,
- ¹⁶ Vědouce, že nebývá člověk ospravedlněn z skutků Zákona, ale skrze víru v Jezukrista, i my v Krista uvěřili jsme, abychom ospravedlnění byli z víry Kristovy, a ne z skutků Zákona, protože nebude ospravedlněn z skutků Zákona žádný člověk.
- ¹⁷ Jestliže pak hledající ospravedlnění býti v Kristu, nalézáme se i my hříšníci, tedy jest Kristus služebník hřícha? Nikoli.
- ¹⁸ Nebo budu-li to, což jsem zbořil, opět zase vzdělávati, přestupníkem sebe činím.
- ¹⁹ Já zajisté skrze Zákon Zákonu umřel jsem, abych živ byl Bohu.

²⁰ S Kristem ukřižován jsem. Žít' jsem pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus. Že pak nyní živ jsem v těle, u víře Syna Božího živ jsem, kterýžto zamiloval mne a vydal sebe samého za mne.

²¹ Nepohrdámť tou milostí Boží. Nebo jestližet' jest z Zákona spravedlnost, tedyť jest Kristus nadarmo umřel.

KAPITOLA 3

Ó nemoudří Galatští, kdož jest vás tak zmámil, abyste nebyli povolni pravdě, kterýmž před očima Ježíš Kristus prve byl vypsán a mezi vámi ukřižován?

² Toto bych jen rád chtěl zvědět od vás, z skutků-li Zákona Ducha svatého jste přijali, čili z slyšení víry?

³ Tak nemoudří jste? Počavše Duchem, již nyní tělem konáte?

⁴ Tak mnoho trpěli jste nadarmo? A ještě nadarmo-li.

⁵ Ten tedy, kterýž vám dává Ducha svatého a činí divy mezi vámi, z skutků-li Zákona to činí, čili z slyšení víry?

⁶ Jako Abraham uvěřil Bohu, a počteno jemu to k spravedlnosti.

⁷ A tak vidíte, že ti, kteříž jsou z víry, ti jsou synové Abrahamovi.

⁸ Předzvěděvši pak Písmo, že z víry ospravedlňuje pohany Bůh, předpovědělo Abrahamovi: Že v tobě budou požehnání všickni národové.

⁹ A tak ti, kteříž jsou z víry, docházejí požehnání s věrným Abrahamem.

¹⁰ Kteříž pak koli z skutků Zákona jsou, pod zlořečenstvím jsou. Nebo psáno jest: Zlořečený každý, kdož nezůstává ve všem, což jest psáno v knihách Zákona, aby to plnil.

¹¹ A že z Zákona nebývá žádný ospravedlněn před Bohem, zjevné jest, nebo spravedlivý z víry živ bude.

¹² Zákon pak není z víry, ale ten člověk, kterýž by plnil ta přikázání, živ bude v nich.

¹³ Ale vykoupit' jest nás Kristus z zlořečenství Zákona, učiněn byv pro nás zlořečenstvím, (nebo psáno jest: Zlořečený každý, kdož visí na dřevě),

¹⁴ Aby na pohany požehnání Abrahamovo přišlo v Kristu Ježíši a abychom zaslíbení Ducha svatého přijali skrze víru.

¹⁵ Bratří, po lidsku pravím: Však utvrzené některého člověka smlouvy žádný neruší, aniž k ní kdo něco přidává.

¹⁶ Abrahamovi pak učiněna jsou zaslíbení, i semeni jeho. Nedí: A semenům, jako by o mnohých mluvil, ale jako o jednom: A semenu tvému, jenž jest Kristus.

¹⁷ Totot' pak pravím: Že smlouvy prve od Boha stvrzené, vztahující se k Kristu, Zákon, kterýž po čtyřech stech a po třiceti letech začal se, nevyprazdňuje, tak aby slib Boží v nic obrátil.

¹⁸ Nebo jestližet' z Zákona pochází dědictví, tedy již ne z zaslíbení. Ale Abrahamovi skrze zaslíbení daroval jest Bůh dědictví.

¹⁹ Což pak Zákon? Pro přestupování ustanoven jest, dokudž by nepřišlo to símě, jemuž se stalo zaslíbení, způsobený skrze anděly v ruce prostředníka.

²⁰ Ale prostředník není jednoho, Bůh pak jeden jest.

²¹ Tedy Zákon jest proti slibům Božím? Odstup to. Nebo kdyby byl Zákon dán, kterýž by mohl obživit, jistě z Zákona byla by spravedlnost.

²² Ale zavřelo Písmo všecky pod hříchy, aby zaslíbení z víry Jezukristovy dáno bylo věřícím.

- ²³ Prve pak, nežli přišla víra, pod Zákonem byli jsme ostříháni, zavřeni jsouce k té víře, kteráž potom měla zjevena býti.
- ²⁴ A tak Zákon pěstounem naším byl k Kristu, abychom z víry ospravedlněni byli.
- ²⁵ Ale když přišla víra, již nejsme pod pěstounem.
- ²⁶ Všickni zajisté vy synové Boží jste v Kristu Ježíši skrze víru.
- ²⁷ Nebo kteřížkoli v Krista pokřtěni jste, Krista jste oblékli.
- ²⁸ Nenít' ani Žid, ani Řek, ani slouha, ani svobodný, ani muž, ani žena. Nebo všickni vy jedno jste v Kristu Ježíši.
- ²⁹ A když Kristovi jste, tedy símě Abrahamovo jste, a podle zaslíbení dědicové.

KAPITOLA 4

Pravímť pak, že pokudž dědic maličký jest, nic není rozdílný od služebníka, jsa pánem všeho,

- ² Ale pod ochráncemi a správci jest až do času uloženého od otce.
- ³ Tak i my, když jsme byli maličci, pod živly světa byli jsme v službu podrobeni.
- ⁴ Ale když přišla plnost času, poslal Bůh Syna svého učiněného z ženy, učiněného pod Zákonem,
- ⁵ Aby ty, kteříž pod Zákonem byli, vykoupil, abychom právo synů přijali.
- ⁶ A že jste synové, protož poslal Bůh Ducha Syna svého v srdce vaše, volajícího: Abba, totiž Otče.
- ⁷ A tak již nejsi slouha, ale syn, a poněvadž syn, tedy i dědic Boží skrze Krista.
- ⁸ Ale tehďáž, neměvše známosti Boha, sloužili jste těm, kteříž z přirození nejsou bohové.
- ⁹ Nyní pak, znajíce Boha, nýbrž poznáni jsouce od Boha, kterakž se zpátkem zase obracíte k mdlým a bídným živlům, jimž opět znovu chcete sloužiti?
- ¹⁰ Dnů šetříte, a měsíců, a časů, i let.
- ¹¹ Bojím se za vás, abych snad nadarmo nepracoval mezi vámi.
- ¹² Bud'te jako já, neb i já jsem jako vy, bratří, prosím vás. Nic jste mi neublížili.
- ¹³ Neb víte, že s mdlobou těla kázal jsem vám evangelium ponejprve.
- ¹⁴ A pokušení mé, přišlé na tělo mé, nebylo u vás málo váženo, aniž jste pohrdli, ale jako anděla Božího přijali jste mne, jako Krista Ježíše.
- ¹⁵ Jaké tehdy bylo blahoslavenství vaše? Svědectvíť vám zajisté dávám, že, kdyby to možné bylo, oči vaše vyloupíce, byli byste mi dali.
- ¹⁶ Což tedy učiněn jsem vaším nepřítelem, pravdu vám pravě?
- ¹⁷ Milujít' vás někteří nedobře, nýbrž odstrčiti vás chtějí, abyste vy je milovali.
- ¹⁸ Slušnéť jest pak horlivě milovati v dobrém vždycky, a ne jen toliko tehďáž, když jsem přítomen vám.
- ¹⁹ Synáčkové moji, (kteréž opět rodím, až by Kristus zformován byl v vás),
- ²⁰ Chtěl bych pak přítomen vám býti nyní a proměnití hlas svůj; nebo v pochybnosti jsem o vás.
- ²¹ Povězte mi, kteříž pod Zákonem chcete býti, nepozorujete-liž Zákona?
- ²² Nebo psáno jest: Že Abraham měl dva syny, jednoho z služebnice, a druhého z svobodné.
- ²³ Ale ten z služebnice podle těla se narodil, tento pak z svobodné podle zaslíbení.

- ²⁴ Kteréžto věci u figuře se staly. Nebo toť jsou ti dva Zákonové, jeden s hory Sinai, k manství zplozující, a tent' jest jako Agar.
- ²⁵ Agar zajisté jest hora Sinai v Arabii. Dobřeť se pak k ní trefuje nynější Jeruzalém, nebo v službu podroben jest s syny svými.
- ²⁶ Ale ten svrchní Jeruzalém svobodný jest, kterýž jest matka všech nás.
- ²⁷ Nebo psáno jest: Vesel se neplodná, kteráž nerodíš, vykřikni a zvolej, kteráž nepracuješ ku porodu; nebo ta opuštěná mnoho má synů, více nežli ta, kteráž má muže.
- ²⁸ Myť jsme tedy, ó bratří, tak jako Izák, synové zaslíbení.
- ²⁹ Ale jakož tehdáž ten podle těla zplozený protivil se tomu, kterýž byl zplozen podle Ducha, tak se děje i nyní.
- ³⁰ Než co praví Písmo? Vyvrz služebníci i syna jejího; nebo nebudet' dědicem syn služebnice s synem svobodné.
- ³¹ A tak, bratří, nejsmeť synové služebnice, ale svobodné.

KAPITOLA 5

Protož v svobodě, kterouž Kristus nás osvobodil, stůjte a nezapletejtež se zase v jho služebnosti.

- ² Aj, já Pavel pravím vám, že budete-li se obřezovati, Kristus vám nic neprospěje.
- ³ A zase osvědčuji všelikému člověku, kterýž se obřezuje, že jest povinen všecken Zákon naplniti.
- ⁴ Odcizili jste se Krista, kteřížkoli v Zákoně ospravedlnění býti hledáte; vypadli jste z milosti.
- ⁵ My zajisté duchem z víry, naděje spravedlnosti očekáváme.
- ⁶ Nebo v Kristu Ježíši ani obřízka neprospívá, ani neobřízka, ale víra skrze lásku dělající.
- ⁷ Běželi jste dobře. Kdo jest vám překazil, abyste pravdy neposlouchali?
- ⁸ Nenít' ta rada z toho, kterýž vás volá.
- ⁹ Maličko kvasu všecko těsto nakvašuje.
- ¹⁰ Jáť mám naději o vás v Pánu, že nic jiného smýšleti nebudete; ale ten, jenž kormoutí vás, trpěti bude soud, kdožť jest on koli.
- ¹¹ Já pak, bratří, káží-li také obřízku, i pročez protivenství trpím? Tedy jest vyprázdněno pohoršení kříže.
- ¹² Ó by raději odřezáni byli, kteříž vás nepokojí.
- ¹³ Nebo vy v svobodu povolání jste, bratří, toliko abyste té svobody nepokládali sobě za zámysl povolování těla, ale skrze lásku posluhujte sobě vespolek.
- ¹⁴ Nebo všecken Zákon v jednom slovu se zavírá, totiž v tom: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.
- ¹⁵ Pakli se vespolek koušete a žerete, hledtež, abyste jedni od druhých zkaženi nebyli.
- ¹⁶ Ale pravímť: Duchem chodte, a žádosti těla nevykonáte.
- ¹⁷ Nebo tělo žádá proti Duchu, a Duch proti tělu. Ty pak věci jsou sobě vespolek odporné, tak abyste ne hned, což byste chtěli, to činili.
- ¹⁸ Jestliže pak Duchem vedeni býváte, nejste pod Zákonem.
- ¹⁹ Zjevnít' jsou pak skutkové těla, jenž jsou: Cizoložstvo, smilstvo, nečistota, chlipnost,
- ²⁰ Modloslužba, čarování, nepřátelství, svárové, nenávisti, hněvové, dráždění, různice, sekty,

- ²¹ Závisti, vraždy, opilství, hodování, a těm podobné věci. Kteréžto kdožkoli činí, toť vám předpovídám, jakož jsem i prve pravil, že království Božího dědicové nebudou.
- ²² Ovoce pak Ducha jesti: Láska, radost, pokoj, tichost, dobrotivost, dobrota, věrnost, krotkost, středmost.
- ²³ Proti takovýmť není Zákon.
- ²⁴ Nebo kteříž jsou Kristovi, tiť jsou tělo své ukřižovali s vášněmi a s žádostmi.
- ²⁵ Jsme-liť tedy Duchem živi, Duchem i chodme.
- ²⁶ Nebývejme marné chvály žádostivi, jedni druhých popouzejíce a jedni druhým závidíce.

KAPITOLA 6

Bratří, byl-li by zachvácen člověk v nějakém pádu, vy duchovní napravte takového v duchu tichosti, prohlédaje každý sám k sobě, abys snad i ty nebyl pokoušín.

- ² Jedni druhých břemena neste a tak plňte zákon Kristův.
- ³ Nebo zdá-li se komu, že by něco byl, nic nejso, takového vlastní mysl jeho svodí.
- ⁴ Ale díla svého zkus jeden každý, a takt' sám v sobě chválu míti bude, a ne v jiném.
- ⁵ Neb jeden každý své břímě ponese.
- ⁶ Sdílejš se pak ten, kterýž naučení přijímá v slovu Páně, s tím, od kohož naučení béře, vším svým statkem.
- ⁷ Nemylte se, Bůhť nebude oklamán; nebo cožkoli rozsíval by člověk, toť bude i žíti.
- ⁸ A kdož rozsívá tělu svému, z těla žíti bude porušení; ale kdož rozsívá Duchu, z Duchat' žíti bude život věčný.
- ⁹ Činíce pak dobře, neoblevujme; nebo časem svým budeme žíti, neustávající.
- ¹⁰ A protož dokudž čas máme, čiňme dobře všechněm, a zvláště nejvíce pak domácím víry
- ¹¹ Hle, jaký jsem vám list napsal svou rukou.
- ¹² Ti, kteříž chtějí tvární býti podle těla, nutí vás, abyste se obřezovali, jediné aby protivenství pro kříž Kristův netrpěli.
- ¹³ Nebo ani sami ti, kteříž se obřezují, nezachovávají Zákona, ale chtějí, abyste se obřezovali proto, aby se tělem vaším chlubili.
- ¹⁴ Ale ode mne odstup to, ať abych se v čem chlubil, jediné v kříži Pána našeho Jezukrista, skrze něhož jest mi svět ukřižován, a já světu.
- ¹⁵ Nebo v Kristu Ježíši ani obřízka nic neplatí, ani neobřízka, ale nové stvoření.
- ¹⁶ A kteříkoli tohoto pravidla následují, pokoj přijde na ně a milosrdenství, i na lid Boží Izraelský.
- ¹⁷ Dále pak žádný mi nečiň zaměstknání, já zajisté jízvy Pána Ježíše nosím na těle mém.
- ¹⁸ Milost Pána Ježíše Krista budiž s duchem vaším, bratří. Amen.

For other languages please go to www.wordproject.org